

Ljudje se dandanes ukvarjajo z vsem mogočim. V krajevni skupnosti Komandanta Staneta tako, na primer, zlagoma, vendar od srca shranjujejo odslužene štirikolesne podrtije. Dobro poučeni krogi trdijo, da imajo tamkaj tudi nasploh jako spoštljiv odnos do avtomobilskih pokojnikov, saj prenekateri že praznujejo obletnico parkiranja. Torej, falotje s previsokim prometnim standardom, sedaj veste, kam z ex avtomobilom...

Spremljajoči objekti v novih soseskah so mučna zadeva, še najbolj zato, ker jih navadno sploh ni. No, novi draveljski prebivalci so pri tem v docela izjemnem položaju, saj so jim gradbeniki brez doplačila postavili celo javno stranišče — kar je dandanes v Ljubljani nasploh velik luksuz...

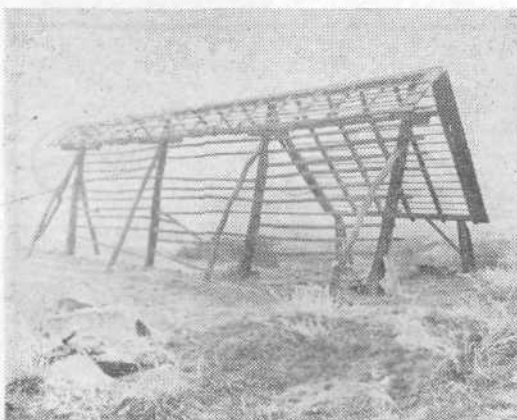
Dandanes je čas stabilizacije in varčevanja, pa si je bučman, ki naj bi označil šišensko cesto, mislil, da bi bilo potratno postavljati poseben drog za ustrezno tablo. Pa je le-to privezal kar na steber ob črpalki. Dejstvo, da je sedaj tabla nekaj sto metrov oddaljena od imenovane ceste, je zgolj nepomembna slučajnost in moti kvečjemu takšne sitnobe, kakršni smo mi...

Megla je sitna reč. Tale kolega je zjutraj z vsemi mukami in težavami pritičal do službe ter olajšano parkirjal. Veselica je nastala takrat, ko se je megla dvignila in se je izkazalo, da je parkiranje na slepo veliko bolj zaguljena zadeva, kot se zdi...

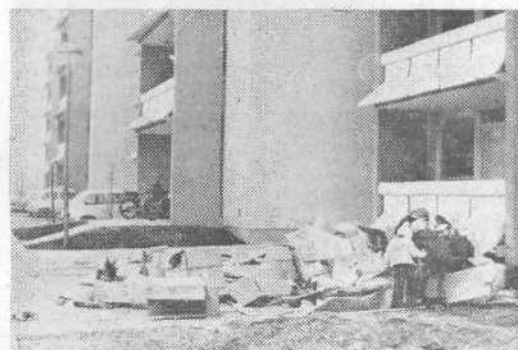
Šla sta dedek in punčka na koseški bajer in se učila spolzkih veščin. Že sem ju hotel vprašati, če znata morda plavati, pa sem si premislil. Malo zato, ker je to morda malce čudno vprašanje, še bolj pa zato, ker je bil led mnogo pretanek, da bi si v novem gvantu upal za njima...

Tale kozolec že dolgo razpada in štrli v nebo brez pravega haska. Ob tolikšnem številu sestankov in sej ga pravzaprav niti ne rabimo, saj vso slamo sproti pomlatimo ter je nima mo časa shranjevati...

Dolgo se je šušljalo in natolcevalo, mi pa smo ugotovili, da je vendarle res: v Ljubljani gradimo metro ali podzemsko železnico, če se bolj učeno izrazimo. Prva postaja bo v novi soseski Draveljska gmajna, kamor so že pripeljali prve vagone (na sliki), druga postaja pa je po nepotrjenih govoricah predvidena za plotom ob stari cerkvi, o čemer pa uradni krogi še molčijo. Prav imajo.

So dolgo čakali in se bali, slovo so starim stanovanjem dali. Nato pa urno okolico novih posvinjali... No ja, rima morda malce šepa — redoljubnost novih prebivalcev blokov v Draveljski gmajni pa še bolj...

Se kratek počitek pod klancem, potem bo šlo pa zares. Navsezadnje — tu včasih sopihajo celo fički s tridesetimi konji, pa se ne bi potila dva?

Verjemite ali ne, toda v tej šentviški kemični čistilnici prav čedno očistijo madeže in nesnago, čeravno visi nad vrati docela domač in niti malo tuj naslov — Rosa. Mejduš, doslej smo pa mislili, da se da fleke odpravljati le z imeni Polly, Peggy, Lilly, Chemo expres in sorodnimi...